

UOHSX001QWFK

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R24/2010/VZ-6965/2010/310/EKu

V Brně dne: 18. května 2010

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 2.3.2010 zadavatelem

- Statutárním městem Pardubice, IČ 00274046, se sídlem Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice, za něhož jedná Ing. Jaroslav Deml, primátor,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S331/2009/VZ-16591/2009/510/KČe ze dne 10.2.2010 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – statutárního města Pardubice, učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „Rekonstrukce Plaveckého areálu Pardubice“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 19.10.2009 pod evidenčním číslem VZ 60037461 a dne 20.10.2009 v Úředním věstníku Evropské unie pod zn. 2009/S202-290556,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, s přihlédnutím k ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.2.2010, č.j. ÚOHS-S331/2009/VZ-16591/2009/510/KČe,

r u š í m

a správní řízení

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Statutární město Pardubice, IČ 00274046, se sídlem Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice, (dále jen „zadavatel“), uveřejnil v Informačním systému o veřejných zakázkách dne 19.10.2009 pod evidenčním číslem VZ 60037461 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20.10.2009 pod zn. 2009/S202-290556 oznámení otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) na nadlimitní veřejnou zakázku s názvem „Rekonstrukce Plaveckého areálu Pardubice“. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
2. Úřad na základě obdržených podnětů a předložené dokumentace zjistil, že zadavatel v zadávacích podmínkách vymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona tak, že požadoval průměrný počet zaměstnanců ve všech sledovaných letech ve výši min. 800 osob a průměrný počet vedoucích zaměstnanců ve všech sledovaných letech ve výši min. 100 osob. Úřad jako orgán příslušný k přezkoumání úkonů zadavatele ve smyslu § 112 zákona pojal pochybnost, zda bylo uvedené kvalifikační kritérium vzhledem k rozsahu předmětu zakázky přiměřené, neboť podle jeho zjištění lze dosáhnout násobků obratu požadovaného zadavatelem k prokázání kvalifikace s podstatně nižším počtem zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že vyjádření podané zadavatelem vymezení minimální úrovně předmětného technického kvalifikačního předpokladu objektivně nezduvodnilo, Úřad ke dni 25.11.2009 zahájil správní řízení z moci úřední, za jehož účastníka označil zadavatele.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 10.2.2010 vydal Úřad rozhodnutí č.j. ÚOHS-S331/2009/VZ-16591/2009/510/KČe (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 7 písm. c) zákona, když nevymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona tak, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Jako opatření k nápravě Úřad ve smyslu § 118 zákona zrušil zadání veřejné zakázky.
4. Orgán dohledu v odůvodnění citovaného rozhodnutí nejprve odkázal na § 6, § 56 odst. 3 písm. e) a § 56 odst. 7 písm. c) zákona a shrnul relevantní skutečnosti zjištěné z předložené dokumentace, zejména obsah příloh, jež byly součástí zadavatelem doplněného stanoviska k zahájení správního řízení. Odkázal dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 87/2008-81 ze dne 9.7.2009, podle kterého musí zadavatel vždy pečlivě zvážit, jaké minimální kvalifikační požadavky jsou pro provedení veřejné zakázky nezbytné tak, aby nedošlo k bezdůvodnému

omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení; nastavení kvalifikačních předpokladů, které nemají vazbu na předmět a rozsah zadávané veřejné zakázky a znemožní účast některých dodavatelů, lze považovat za skrytou formu diskriminace.

5. Úřad shrnul, že v šetřeném případě je předmětem veřejné zakázky, jejíž předpokládaná hodnota činí 520 mil. Kč, rekonstrukce plaveckého areálu. Roční objem prací se předpokládá v hodnotě cca 250 mil. Kč a počet zaměstnanců od začátku do skončení stavby v měsíčním průměru 134 dělníků a 23 pracovníků THP (z přílohy č. 3 lze vyvodit, že zadavatel považuje všechny pracovníky THP za vedoucí zaměstnance). V souvislosti s plněním veřejné zakázky zadavatel připustil objem subdodavatelského plnění až do 30 % z celkového objemu nákladů stavby, čímž může poklesnout počet kmenových zaměstnanců potřebných na stavbě v intencích uvedeného harmonogramu.
6. K posouzení přiměřenosti zadavatelových požadavků tak Úřad vzal za stěžejní dva údaje, a to jednak kvalifikovaný propočet personálního zajištění průběhu realizace stavby, tj. konkrétně 134 dělníků a 23 pracovníků THP, jednak min. úroveň technického kvalifikačního požadavku na počet zaměstnanců dodavatele ve výši min. 800 osob a min. 100 vedoucích zaměstnanců. Srovnáním uvedených hodnot dospěl k závěru, že zadavatel v rámci technických kvalifikačních předpokladů požaduje více než pětinasobek reálné potřeby pracovníků. Jakkoli Úřad nezpochybnil zájem zadavatele na tom, aby veřejnou zakázku realizoval ekonomicky a technicky způsobilý subjekt, tedy aby uchazeč disponoval určitou rezervou, uvedl, že se musí jednat o rezervu přiměřenou. Při posouzení věci přihlédl k tomu, jak se s uvedeným požadavkem na počet zaměstnanců vypořádali uchazeči. Z podaných nabídek Úřad zjistil, že společnost HOCHTIEF CZ, a. s. dosahuje při průměrném ročním počtu cca 1580 zaměstnanců obratu ve výši cca 7,5 mld. Kč, společnost VCES a. s. dosahuje při průměrném ročním počtu cca 1200 zaměstnanců obratu ve výši cca 3,4 mld. Kč a společnosti UNISTAV, a. s. dosahuje při průměrném ročním počtu cca 350 zaměstnanců obratu ve výši cca 3,4 mld. Kč (tento uchazeč prokázal splnění části kvalifikace prostřednictvím společnosti VÁHOSTAV – SK, a. s.). Z údajů uvedených uchazeči tak orgán dohledu měl za zřejmé, že výše dosahovaného obratu není přímo úměrná počtu zaměstnanců dodavatele a že reálně lze dosáhnout až trojnásobného obratu s podstatně nižším počtem zaměstnanců, než jaký zadavatel stanovil v zadávacích podmínkách. Vycházejí z poměru mezi reálnou potřebou pracovníků na stavbě, prezentovanou časovým harmonogramem zadavatele, a minimální úrovní technického kvalifikačního předpokladu, Úřad konstatoval, že zadavatelem stanovená minimální úroveň se jeví jako nepřiměřená a že ve svém důsledku vedla k bezdůvodnému omezení potenciálních dodavatelů účastnit se zadávacího řízení. Zadavatel tak nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 7 písm. c) zákona, když nevymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů způsobem, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky ve smyslu § 56 odst. 7 písm. e) zákona. Uvedenou situaci nebylo podle Úřadu možné napravit jinak než uložením nápravného opatření spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení.
7. Nad rámec výše uvedeného se Úřad vyjádřil i k obsahu přílohy č. 3, na základě které zadavatel stanovil prahovou hodnotu požadovaného průměrného počtu vedoucích zaměstnanců, a k příloze č. 4 rozepisující předpokládané další plnění dodavatele tak,

aby nebyl závislý jen na předmětné veřejné zakázce. K příloze č. 3 Úřad uvedl, že se jedná o fiktivní konstrukci zadavatele, která nevychází z reálných podmínek dodavatelského subjektu, kdy teprve na základě jeho velikosti, zaměření a jiných okolností je konkrétně vytvářena personální struktura. Totéž se týká přílohy č. 4, prezentující představu zadavatele o dalším plnění dodavatele souběžně s veřejnou zakázkou. Kromě toho, že zadavatel nadsadil počet zaměstnanců oproti objemu plnění, Úřad podotkl, že hodnoty uvedené v přílohách nemají žádný reálný podklad a vazbu na předmět veřejné zakázky, a proto se s argumentací zadavatele pomocí údajů uvedených v těchto přílohách neztotožnil. Ke stanovisku Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR uvedl, že se Svaz nevyjádřil k otázce přiměřenosti zadavatelem minimálně vymezené úrovně kvalifikačního kritéria, a proto se Úřad při posouzení věci řídil čistě jen vlastními zjištěními a úvahami.

8. Předmětem šetření bylo rovněž ověření, zda všechny subjekty, které si vyzvedly zadávací dokumentaci, obdržely doplňující informace; v tomto ohledu nebylo shledáno na straně zadavatele pochybení. Co se týče podezření, zda úhrada nákladů za poskytnutí zadávací dokumentace nepřekročila obvyklé náklady, dospěl Úřad rovněž k závěru, že požadovaná úhrada výrobní náklady nepřesahuje. Pokud však jde o odkazy na obchodní firmy či specifická označení zboží v zadávací dokumentaci (konkrétně zdící materiály Porotherm a Ytong), zde Úřad konstatoval, že zadavatel sice připustil technicky a kvalitativně srovnatelné řešení, nicméně vyjádřil pochybnost, zda byl zadavatel odkaz nebo název oprávněn uvést, neboť mohl být schopen tyto položky v zadávací dokumentaci vymezit pomocí technických podmínek ve smyslu §§ 45 a 46 zákona. Vzhledem k tomu, že se ale zadání veřejné zakázky ruší, nepovažoval Úřad za nutné tuto otázku dále zkoumat.

III. Námitky rozkladu

9. Zadavatel v podaném rozkladu z velké části rekapituluje obsah napadeného rozhodnutí. Uvádí nejprve, že Úřad již v žádosti o stanovisko před zahájením správního řízení odůvodňoval své pochybnosti o správnosti nastavení minimální hodnoty kvalifikačního kritéria pouze teoretickým předpokladem, odvozeným z namátkově zjištěných údajů o výkonech výše uvedených společností ve vztahu k počtu zaměstnanců, aniž by konkrétně a objektivně zpochybnil zadavatelem nastavenou minimální úroveň daného kvalifikačního předpokladu. Z tohoto důvodu nemohl zadavatel na žádost reagovat konkrétněji.
10. Konstatoval-li v napadeném rozhodnutí Úřad, že zadavatel požadoval pětinasobek reálně potřebných zaměstnanců, opomenul, že minimální kvalifikační požadavek se nevztahuje pouze k předmětné veřejné zakázce, ale že se při jeho stanovení počítá s tím, že vybraný uchazeč nebude a nesmí být závislý na jediné veřejné zakázce a že naopak bude souběžně s přezkoumávanou veřejnou zakázkou realizovat i zakázky jiné. Dále se stanovením minimální úrovně splnění technického kvalifikačního předpokladu sledovalo, aby uchazeč realizoval zakázku vlastními silami a měl tedy odpovídající personální zázemí, neboť z ekonomického i technického hlediska je pro zadavatele nepřijatelné, aby byla zakázka nakonec realizována jiným subjektem. Tomu koresponduje i skutečnost, že jen pouhých 30 % veřejné zakázky lze zadat jako subdodávku.

11. K závěru Úřadu, že výše dosaženého obratu sice není přímo úměrná počtu zaměstnanců, ale že přesto lze dosáhnout až trojnásobného ročního obratu požadovaného zadavatelem s podstatně nižším počtem zaměstnanců, zadavatel uvádí (s odkazem na materiál Českého statistického úřadu – časové řady ve stavebnictví), že průměrný roční obrat na jednoho zaměstnance vychází cca 1,3 mil. Kč. Jako příklad pak uvádí několik společností, které dosahují ještě vyššího obratu na jednoho zaměstnance, a dále průměrný roční obrat na zaměstnance u jednotlivých uchazečů. Z výše uvedeného vyvozuje, že pouhý údaj o tom, s kolika zaměstnanci dosáhne zadavatel průměrného ročního obratu, nevypovídá nic o jeho ekonomické síle a technických předpokladech, nýbrž pouze o tom, kolik je schopen realizovat vlastními silami a jakou část ze získané zakázky realizují jiné společnosti. Znovu však poukazuje na to, že alespoň 70 % přezkoumávané veřejné zakázky musí uchazeč realizovat vlastními silami. Tuto skutečnost však Úřad ignoruje a pro závěr o diskriminačním charakteru uvedeného kvalifikačního předpokladu mu postačovalo pouhé zjištění, že některé společnosti působící ve stavebnictví jsou schopny dosáhnout až trojnásobného obratu s podstatně nižším počtem zaměstnanců. Tato úvaha je jednak vytržená z kontextu podmínek realizace dané veřejné zakázky, jednak chybnost této úvahy spočívá v tom, že Úřad z prostých údajů o obrazech a průměrných počtech zaměstnanců dovozuje, že je reálné dosáhnout požadovaného obratu s nižším počtem zaměstnanců. Z této chybné úvahy pak Úřad dovozuje, že je tento požadavek nepřiměřený a že vede k bezdůvodnému omezení možnosti potenciálních dodavatelů účastnit se zadávacího řízení.
12. Zadavatel dále uvádí, že nastavením kvalifikačních předpokladů zadavatel vždy omezuje okruh subjektů, které se mohou zadávacího řízení zúčastnit; to vše při dodržení zásad stanovených v § 6 zákona. Pro posouzení otázky, zda zadavatel nastavil kvalifikační požadavky v souladu se zákonem, je ve vztahu k jejich prahové hodnotě stěžejní, zda tato hodnota byla nastavena důvodně, tj. zda odpovídá rozsahu, druhu a složitosti veřejné zakázky. Pokud je tato zásada respektována, nelze hovořit o porušení § 6 zákona. Zadavatel trvá na tom, že prahovou hodnotu stanovil v souladu se zákonem a že Úřad nepředložil konkrétní argument kromě toho, že ve stavebnictví existují firmy, které jsou schopny dosáhnout většího obratu s nižším počtem zaměstnanců; veškeré výhrady tak činí pouze v obecné rovině, bez vazby na konkrétní podmínky dané veřejné zakázky, jejího druhu, rozsahu a složitosti. Úřad neuvedl ani minimální hranici, při jejímž stanovení by § 6 zákona porušen nebyl. Proporčnost mezi prahovostí a charakterem veřejné zakázky nelze odhadnout, pro dosažení proporčnosti mezi min. úrovní kvalifikačních předpokladů a druhem, rozsahem a složitostí předmětu veřejné zakázky si zadavatel vytvořil pomocné teoretické modely, v nichž vycházel z obvyklé struktury vedoucích pracovníků a zohlednil zejména nutnost nastavit prahovost tak, aby nebyl dodavatel závislý pouze na jedné stavbě. Hodnoty finančního plnění stanovené v příloze č. 4 sice o něco převyšují výši celkového požadovaného obratu, tj. 1 mld. Kč ročně, ale Úřad v této souvislosti nebral v úvahu jednak to, že sám vychází při posouzení otázky ze závěrů, které nemají vazbu na předmět dané veřejné zakázky, jednak otázka proporčnosti mezi prahovostí a charakterem veřejné zakázky není otázkou přesného propočtu přesných čísel, nýbrž uvažováním ve všech souvislostech

(požadavků zákona, představ zadavatele o dodavateli tak, aby obchodní riziko bylo co nejmenší).

13. K závěru Úřadu, že ve stanovisku Svazu podnikatelů ve stavebnictví absentovala úvaha týkající se přiměřenosti požadavku na průměrné roční počty zaměstnanců dodavatele ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, zadavatel uvádí, že postup zadavatele naopak byl v tomto stanovisku jako celek aprobován, neboť zadávací dokumentace obsahuje řadu významnějších podmínek. Svaz chápal snahu zadavatele zajistit nastavením přísných podmínek to, aby stavbu realizoval větší dodavatel, a to i proto, že stavba bude probíhat v intenzivním zájmu veřejnosti. Nelze rozhodně dovodit, že by Svaz s prahovou hodnotou technického kvalifikačního předpokladu nesouhlasil, Svaz pouze konstatoval, že počet zaměstnanců není dostatečně strukturován. Úřad však toto stanovisko nerespektoval, přestože si ho vyžádal z vlastní iniciativy. Zadavatel je proto přesvědčen, že při zadávání veřejné zakázky neporušil zákon, a že by tedy předseda Úřadu měl napadené rozhodnutí zrušit.

IV. Řízení o rozkladu

14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ("dále jen správní řád") a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-S331/2009/VZ-16591/2009/510/KČe ze dne 10.2.2010 rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 7 písm. c) zákona, když nevymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona tak, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, a jako opatření k nápravě zrušil zadání veřejné zakázky, nerozhodl správně. Jelikož jsem v řízení o rozkladu na straně zadavatele neshledal porušení zákona, napadené rozhodnutí jsem zrušil a správní řízení jsem zastavil.

V. K námítám rozkladu

17. Námítky, které zadavatel v podaném rozkladu vznáší vůči odůvodnění napadeného rozhodnutí, a další skutečnosti, které uvádí na podporu svého postupu (tj. na podporu stanovené min. úrovně technického kvalifikačního předpokladu ve výši min. 800 zaměstnanců a min. 100 pracovníků THP), jsem shledal jako opodstatněné. V první řadě považuji odůvodnění napadeného rozhodnutí za ne zcela přesvědčivé, neboť Úřad posouzení přiměřenosti požadovaného počtu zaměstnanců činí ve

vztahu k dosaženému obratu uchazeče, přestože v napadeném rozhodnutí sám připouští, že mezi oběma hodnotami nutně nemusí existovat korelace. Jediným argumentem napadeného rozhodnutí je konstatování, že v oblasti stavebnictví existují subjekty, které jsou schopny dosáhnout daleko vyššího obratu, než jaký požaduje zadavatel, s podstatně nižším počtem zaměstnanců. Tato úvaha nic nevypovídá o přiměřenosti požadavku na minimální počet zaměstnanců, neboť počet pracovníků, kteří se budou na realizaci stavby účastnit, je mnohem více spjat s rozsahem (vyjádřeným předpokládanou hodnotou) a termínem realizace veřejné zakázky. Požadovaná min. výše obratu přitom z hlediska její přiměřenosti napadána vůbec nebyla.

18. Taktéž část odůvodnění, v níž se orgán dohledu zabývá možným ovlivněním výběru nejhodnější nabídky, postrádá dostatečnou argumentační sílu. Jak vyplývá totiž i ze zjištění provedených Úřadem, zejména z porovnání tří podaných nabídek, požadavek minimálního počtu zaměstnanců byli schopni splnit tři dodavatelé, kteří také podali nabídku, a tedy nelze hovořit o vyloučení soutěže o veřejnou zakázku. Je sice pravdou, že při takto nastavených prahových hodnotách technického kvalifikačního předpokladu se zjevně počítá s účastí větších dodavatelů, ovšem podobně jako zadavatel mám zato, že toto omezení je přípustné s ohledem na druh, povahu a rozsah předmětné veřejné zakázky. Nejenže se jedná o výstavbu plaveckého areálu, jež bezesporu patří k událostem, které neuniknou pozornosti veřejnosti a médií, ale je to zejména rozsah předpokládaného plnění v hodnotě 520 mil. Kč s možností opce dalších stavebních prací v hodnotě 80 mil. Kč během 18 měsíců, který si žádá dostatečné personální zázemí, a to i s ohledem na rigiditu smluvních podmínek, které byly záměrně nastaveny tak, aby nedocházelo k realizačním prodlevám. Proto lze nalézt pochopení pro požadavek, aby výstavba objektu byla prováděna nejen subjektem zavedeným, ale hlavně subjektem podílejícím se souběžně na více zakázkách (a tedy svou existencí nezávislým pouze na přezkoumávané veřejné zakázce), případně sdružením více uchazečů, kteří podají společnou nabídku; to vše v kontextu požadavku, aby vybraný uchazeč byl schopen provést 70 % stavebních prací sám a jen max. 30 % za pomoci subdodavatelů. Jestliže byl tedy zadavatel při zadání zakázky a při vytváření zadávací dokumentace veden uvedenými úvahami, musel tyto požadavky vtělit nejen např. do požadavku na celkovou likviditu a do požadavku na dostatečné zkušenosti s realizací zakázek obdobného typu, ale i do požadavku na potřebný počet zaměstnanců tak, aby byl dodavatel skutečně schopen souběžně realizovat více zakázek.
19. Z výše uvedených důvodů se tedy neztotožňuji se závěrem napadeného rozhodnutí, podle kterého byl minimální počet zaměstnanců stanoven v prahové hodnotě nepřiměřené druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky, a toto rozhodnutí nepovažuji za správné. Proto jsem přistoupil k jeho zrušení a současně k zastavení správního řízení.
20. K dalším skutečnostem nad rámec námitek rozkladu uvádím, že přestože Úřad v závěrečné části odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že zadavatel nebyl oprávněn v zadávací dokumentaci použít odkaz na obchodní firmy či specifická označení zboží (zde se jednalo o zdící materiály Porotherm a Ytong), neboť byl

schopen uvedené položky vymezit pomocí technických podmínek (§§ 45 a 46 zákona), toto tvrzené porušení zákona není deklarováno ve výroku napadeného rozhodnutí, neboť Úřad nepovažoval za nutné toto porušení blíže zkoumat proto, že se zadání veřejné zakázky ruší z jiného důvodu. V této souvislosti však považuji za nutné zdůraznit, že v daném případě zadavatel v zadávacích podmínkách pod bodem 4.7 zadávací dokumentace v souladu s ust. § 44 odst. 9 zákona uvedl, že „pokud se v dokumentaci vyskytnou obchodní názvy některých výrobků nebo dodávek, případně jiná označení mající vztah ke konkrétnímu dodavateli, jedná se o vymezení předpokládaného standardu a uchazeč je oprávněn navrhnout jiné, technicky a kvalitativně srovnatelný výrobek nebo dodávku“. Jestliže pak konkrétní položky odkazující na specifická označení zboží a služeb tvoří přibližně pouhé jedno procento z celkového počtu položek, obsažených ve výkazu výměr, konstatuji, že takový rozsah je ve vztahu k celkovému předmětu plnění určenému výkazem výměr pouze marginálního charakteru bez existujícího podstatného vlivu na výběr nevhodnější nabídky, a proto jsem neshledal důvod k pokračování ve správním řízení i přesto, že tato otázka nebyla Úřadem v napadeném prvostupňovém rozhodnutí uspokojivě zodpovězena.

VI. Závěr

21. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad v napadeném rozhodnutí nerozhodl správně, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro jeho zrušení. S ohledem na princip procesní ekonomie zakotvený v ust. § 6 správního řádu jsem pak sám správní řízení zastavil, jak umožňuje ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu.
22. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Statutární město Pardubice, se sídlem Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy